

Den Kristelige Fagbevægelse
Engboulervarden 30
8900 Randers

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85
Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Klage over afgørelse fra Energitilsynet, for meget opkrævet arealbidrag m.v.

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Ved brev af 24. september 2002 har Den Kristelige Fagbevægelse til Energi-klagenævnet påklaget en afgørelse fra Energitilsynet af 13. september 2002 vedrørende en af Energi Randers Administration A/S for meget opkrævet arealafgift for varme for ejendommen Engboulervarden 30, Randers, tilhørende Den Kristelige Fagbevægelse.

Det fremgår af Energitilsynets afgørelse af 13. september 2002, at Den Kristelige Fagbevægelse ved klage af 3. juli 2002 til tilsynet gjorde gældende, at Energi Randers Administration A/S havde opkrævet for stor arealafgift for perioden fra 1993 frem til 2001/2002. Årsagen hertil var dels forkerte oplysninger i BBR-ejermeddelelsen, som blev korrigeret ved en ny BBR-ejermeddelelse af 22. april 2002, og dels en forkert udregning af det afregningspligtige areal for den faste afgift for kælderetagen i ejendommen. Efter Den Kristelige Fagbevægelses opfattelse bør de 291 m² i kælderetagen, som anvendes til lagerum, redskabsrum/værksted samt papiraffaldsdepot, indregnes som kælderareal, og dermed i overensstemmelse med det af Energi Randers udmeldte beregningsgrundlag kun indgå i afregningsarealet med 25 % og ikke med 100 %.

Den Kristelige Fagbevægelse udtrykte herefter i henvendelsen til Energitilsynet et primært ønske om tilbagebetaling af det for meget betalte i perioden 1993 – 2001/2002. Såfremt dette ønske ikke kunne imødekommes, ønskede Den Kristelige Fagbevægelse at få tilbagebetalt den for meget opkrævede arealafgift for de seneste 5 år.

Det fremgår af sagens akter, at det samlede bygningsareal blev ændret fra 4.051 m² til 2.990 m² i den nye og korrigerede BBR-ejermeddelelse af 22. april 2002. Ligeledes blev kælderens samlede areal ændret fra 1.613 m² til 1.712 m², og det samlede erhvervsareal ændret fra 4.427 m² til 4.541 m².

Det fremgår videre af tilsynets afgørelse og sagens akter, at Energi Randers Administration A/S har valgt at refundere den som følge af oplysningerne i

BBR-ejermeddelelsen for meget opkrævede arealafgift for regnskabsårene 2000/01 og 2001/02. Dette skete efter bl.a. at have konsulenteret Danske Fjernvarmeværkers Forening, der var af den opfattelse, at Energi Randers Administration A/S ikke var tilbagebetalingspligtige, idet der fra Energi Randers Administration A/S var fremsendt oplysninger til Den Kristelige Fagbevægelse om grundlaget for beregningen.

For så vidt angik det afregningspligtige areal i kælderen har Energi Randers Administration A/S oplyst, at der er andele af kælderarealet, der medregnes 100 % i afregningsarealet i stedet for som normalt 25 %. Dette skyldes, at bygningen ligger på en skråning, så kælderen på den ene side har facade ud til terræn. Desuden er nogle af kælderens rum inddraget til arbejdspladser med fuld opvarmning.

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Den Kristelige Fagbevægelse har erklæret sig enig med Energi Randers Administration i, at kælderarealet til kontorarbejdspladser skal indregnes med 100 % i afregningsarealet. Derimod mener Den Kristelige Fagbevægelse, at det er i modstrid med de opstillede beregningsprincipper for afregningsarealet, når Energi Randers Administration indregner arealerne til pallelager, redskabsrum og papiraffaldsdepot (i alt 291 m²) med 100 %. Den Kristelige Fagbevægelse har i forbindelse med sagen oplyst, at de omdiskuterede lokaler anvendes til opbevaring og varemodtagelse og derfor ikke har behov for at "have en normal arbejdstemperatur". Den Kristelige Fagbevægelse henviser til, at der i lagerrummet, som også fungerer som varemodtagelse, er el-rulleporte, som åbnes og lukkes adskillige gange i løbet af dagen og der er ikke i lokalerne konstant medarbejdere beskæftiget.

Side 2 af 6

Energitilsynet fandt i sin afgørelse af 13. september 2002, at spørgsmålet om tilbagebetaling af for meget betalte beløb i forbindelse med energileverancer ikke er reguleret i varmforsyningsloven, og at spørgsmålet måtte indbringes for domstolene. Energitilsynet henviste herved til en kendelse fra Energiklagenævnet af 25. juli 2001.

Videre fandt Energitilsynet det ikke urimeligt i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at de 291 m² kælderetage, der blev anvendt til papiraffaldsdepot, lagerrum samt redskabsrum/værksted, indregnedes i det afregningspligtige areal med 100 %. Energitilsynet lagde herved vægt på, at de omdiskuterede arealer indgår i det på BBR-ejermeddelelsen opgjorte erhvervsareal, at der er installeret radiatorer i et eller flere af lokalerne, samt at lokalerne støder op til lokaler, som fungerer som kontorareal, forsendelse m.m. som indregnes i afregningsarealet med 100 %.

Den Kristelige Fagbevægelse gør i sin klageskrivelse af 22. september 2002 til Energiklagenævnet bl.a. gældende,

- at Energitilsynet i sin afgørelse har lagt vægt på at de omdiskuterede 291 m² indgår i det på BBR-ejermeddelelsen opgjorte erhvervsareal, til trods for at begrebet "afregningsareal" ikke er fyldestgørende som afregningsgrundlag. Det nævnes hertil, at BBR-ejermeddelelsen indeholder særskilte oplysninger om de 291 m², men uden at disse er taget ud af "erhvervsarealet",
- at man er uforstående over for, at tilsynet lægger vægt på, at de omdiskuterede arealer støder op til lokaler, der fungerer som bl.a. kontorlokaler, idet ejendommens sikringsrum også støder op til sådanne lokaler, og idet dette sikringsrum kun indregnes med 25 % af Energi Randers Administration A/S.

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Side 3 af 6

Den Kristelige Fagbevægelse oplyser videre i sin klage, at der er rettet ny kontakt til BBR-myndighederne med henblik på at få udstedt en ny BBR-meddelelse, hvor de omdiskuterede arealer er taget ud af "erhvervsarealet".

Energitilsynet har i en redegørelse af 8. november 2002 til Energiklagenævnet fastholdt sin afgørelse af 13. september 2002. For så vidt angår tilbagebetalingsspørgsmålet henviser tilsynet fortsat til Energiklagenævnets afgørelse af 25. juli 2001. Energitilsynet bemærker om de omdiskuterede 291 m², at klageren i samarbejde med Teknisk Forvaltning i Randers har udarbejdet den gældende BBR-ejermeddelelse af 22. april 2002. Tilsynet anfører videre, at oplysningerne i den gældende BBR-ejermeddelelse svarer til et forslag fra klageren, hvorefter fremgår at klager har opgjort det samlede erhvervsareal til 4.541 m², da alene 1.551 m² af kælderens areal "skal medregnes i bygningens samlede erhvervsareal, idet der som aftalt fragår 161 m² til sikringsrum og teknikrum".

Energitilsynet anfører videre, at tilsynet tidligere har anvendt oplysninger fra BBR-ejermeddelelser som grundlag for tilsynets afgørelser. Derudover henviser tilsynet til, at Danske Fjernvarmeværkers Forening i vejledningen "Tariffer", oktober 2001, anbefaler sine medlemmer at beregne faste afgifter på grundlag af BBR-registret. Det anføres herom i vejledningen, at metoden er administrativ enkel og let forståelig for forbrugerne, samt at det er den enkelte forbrugers eget ansvar, at oplysningerne i BBR er korrekte.

Energitilsynet fastholder videre med henvisning til tidligere praksis fra Gas- og Varmeprisudvalget, at de omdiskuterede 291 m² indregnes med 100 % i afregningsarealet, idet det pågældende lager, papiraffaldsdepot og redskabsrum støder op til kontorlokaler, som er fuldt opvarmet af fjernvarme. Tilsynet henviser videre til, at klager har oplyst, at der findes radiatorer i de pågældende rum. Efter gældende praksis ville tilsynet endvidere ikke finde det urimeligt, dersom også sikringsrummet skulle medregnes med 100 %.

Retsgrundlaget samt Energiklagenævnets praksis

§ 21, stk. 4 i varmemforsyningslovens – lovebekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer – har følgende ordlyd:

”Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.”

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Side 4 af 6

I en afgørelse af 25. juli 2001 (j.nr. 97-2311-0014) fandt Energiklagenævnet, at spørgsmålet om tilbagebetaling af for meget betalte beløb i forbindelse med energileverancer ikke er reguleret i varmemforsyningsloven, og at afgørelsen heraf henhører under domstolene. I afgørelsen er henvist til tidligere afgørelser fra bl.a. Konkurrenceankenævnet.

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 20. februar 2001 fundet, at der i lyset af tidligere afgørelser fra Gas- og Varmepreisudvalget og Konkurrenceankenævnet – tidligere Monopolankenævnet – foreligger en langvarig og fast administrativ praksis, hvorefter det ikke kan anses for urimeligt efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at anvende etagearealet i en bygning i grundlaget for fordelingen af varmeleverandørens faste omkostninger. Af sagen fremgår bl.a., at en effektafgift afhængig af ejendommens størrelse i højere grad afspejler den belastning, som værket kan forvente at skulle stille til rådighed for den enkelte forbruger, og at denne tarifieringsform dermed også er et bedre udtryk for de omkostninger, der er forbundne med at fremstille varmen.

Nævnet har videre i en afgørelse af 3. december 2003 (j.nr. 21-190) – bl.a. med henvisning til en afgørelse af 11. september 1986 fra Konkurrenceankenævnet (tidligere Monopolankenævnet) – ikke fundet det urimeligt, at 25,5 m² af en ejendom, som opvarmedes med elektricitet, blev medregnet ved beregningen af den faste afgift for fjernvarme.

I brev af 3. august 1993 har det daværende Randers Kommunale Værker angivet beregningsgrundlaget for arealafgiften. Af dette brev fremgår, at afregningsarealet beregnes som:

”Afregningsareal = bygningsareal + udnyttet tagetage + 25 % af kælderareal”

Energiklagenævnets bemærkninger

For så vidt angår den for meget opkrævede arealafgift tilbage fra varmeåret 1992/93 må nævnet i overensstemmelse med afgørelsen af 25. juli 2001 (j.nr. 97-2311-0014) fastholde, at spørgsmålet om tilbagebetaling af for meget be-

talte beløb i forbindelse med energileverancer ikke er reguleret i varmeforsyningsloven. Afgørelsen af spørgsmålet henhører under domstolene. Det samme gælder anvendelse af forældelsesreglerne i en sag som denne.

For så vidt angår indregningen af de omdiskuterede 291 m² kælderareal i afregningsarealet for den faste afgift med 100 %, anerkender nævnet det af Energitilsynet anførte, hvorefter det ikke i henhold til sædvanlig praksis i henhold til varmeforsyningsloven ville være urimeligt at indregne arealet med 100 %, idet arealet indgår i det på BBR-ejermeddelelsen opgjorte erhvervsareal, at der er installeret radiatorer i et eller flere af lokalerne, og idet lokalerne støder op til lokaler, som fungerer som kontorareal, forsendelse m.m. som indregnes i afregningsarealet med 100 %.

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Nævnet finder imidlertid, at der må lægges afgørende vægt på det af forsyningen over for forbrugerne udmeldte beregningsgrundlag, hvorefter kælderareal indgår i afregningsarealet med 25 %. Nævnet finder, at efter den af klageren beskrevne anvendelse falder lagerrummet, redskabsrummet og et papiraffaldsdepotet for tiden ind under, hvad der må betegnes som en sædvanlig anvendelse af et kælderareal. Dette udelukker efter nævnets opfattelse ikke, at de fuldt opvarmede kontorlokaler i kælderarealet medregnes med 100 % og dermed reelt medregnes som bygningsareal.

Side 5 af 6

Nævnet understreger, at lagerrummet, redskabsrummet og papiraffaldsdepotet kun kan nyde godt af det reducerede beregningsgrundlag, så længe det faktisk kun benyttes til det, der må betegnes som en sædvanlig anvendelse af et kælderareal.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 13. september 2002 ændres således, at de 291 m² kælderareal i overensstemmelse med det af forsyningen udmeldte beregningsgrundlag indregnes i afregningsarealet med 25 %, så længe de kun benyttes til det, der må betegnes som en sædvanlig anvendelse af et kælderareal.

Denne afgørelse er truffet i henhold til varmeforsyningslovens § 26, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer.

Sagen har været behandlet på et nævnsmøde den 15. april 2004 med deltagelse af følgende nævnsmedlemmer: nævnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen, fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen og direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

19. april 2004

J.nr.: 21-71

Eksp.nr.: 14913

DST

Side 6 af 6